Lieta Nr.11520045515

SPRIEDUMS
LATVIJAS REPUBLIKAS VĀRDĀ
Rīgā, 2016.gada 20.oktobrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesnese I.Vanaga,
piedaloties prokuroram A. Zariņam, J. Ievītim cietušās juridiskās palīdzības sniedzējam advokātam Ģ. Mezītim,
aizstāvim zvērinātam advokāta palīgam R. Stumbergam, zvērinātam advokātam J. Daukulam,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. D/, personas kods /personas kods/,** tiek apsūdzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.
pārbaudījusi un novērtējusi tiesas izmeklēšanā iegūtos pierādījumus, tiesa

noskaidroja

/pers. D/ pārkāpa ceļu satiksmes noteikumus, vadot transportlīdzekli, kā rezultātā nodarīja cietušajai smagus miesas bojājumus, un proti:

2015.gada 16. jūnijā ap plkst. 09.53 /pers. D/ vadīja sev piederošu transportlīdzekli /TL marka/, v.n.z. /TL numurs/Rīgā pa Graudu ielu no Valdeķu ielas puses Dzelzceļa ielas virzienā.

Graudu ielas un Vienības gatves krustojumā, veicot kreiso pagriezienu uz Vienības gatvi, /pers. D/ pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumu (turpmāk CSN) 4.p., 10.p., 38.4.p., 113.p., 138.p., prasības, nerīkojās saskaņā ar šiem noteikumiem, tas ir, neievēroja luksofora signālu un ceļa zīmju prasības; nerīkojās tā, lai neradītu satiksmei bīstamas situācijas un nenodarītu zaudējumus; nedarīja visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti mazāk aizsargātie ceļu satiksmes dalībnieki - gājēji; nogriežoties no Graudu ielas uz Vienības gatvi un savlaicīgi nepamanot satiksmes bīstamu šķērsli - Vienības gatvi šķērsojošo gājēju /pers. E/, kura šķērsoja Vienības gatvi pie atļaujošā zaļā luksofora signāla no kreisās puses uz labo pusi attiecībā pret /pers. D/ vadītā transportlīdzekļa virzienu, kā rezultātā notrieca gājēju /pers. E/.

Minēto Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu rezultātā gājēja /pers. E/ guva sekojošus miesas bojājumus: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu, ādas nobrāzumu pieres rajonā, brūcīti deguna saknē, sistu brūci zoda rajonā, deguna kaula lūzumu; 1. un 2.kakla skriemeļu loku lūzumi, 2.kakla skriemeļa ķermeņa lūzums, kas pēc sava rakstura kopumā pieskaitāmi smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušās dzīvībai.

Tādejādi /pers. D/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētā savu vainu viņai inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā atzina daļēji.

Tiesa secina, ka iztiesāšanas gaitā apsūdzētās vaina izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas ir pierādīta un pastāv Kriminālprocesa likuma 520. pantā paredzētais pamats notiesājoša sprieduma taisīšanai.

Šādu secinājumu tiesa izdara pēc pierādījumu pārbaudes tiesas sēdē un pierādījumu izvērtēšanas saistībā ar izvirzīto apsūdzību un apsūdzētā versiju savai aizstāvībai, un proti:

Cietusī/pers. E/ tiesā liecināja, ka 2015.gada 16.jūnijā ar ar 40.maršruta autobusu atbraukusi līdz pieturai, kas ir Graudu ielā un nesteidzīgi gājusi Vienības gatves virzienā. Vienmēr šajā laikā izmanto šo maršrutu. Brīdī, kad iedegās zaļā gaisma gājusi pāri gājēju pārejai, kad pirmā automašīna pārbrauca garām, nobijās un pagāja uz pārejas kreiso pusi. Šķērsoja Vienības gatvi lielveikala "Supernetto" virzienā. Ceļu šķērsoja ātri, jo luksofora zaļā gaisma deg aptuveni 10-15 sekundes. Ejot pāri ceļam, ceļa vidū bija paātrinājusi gaitu, jo pamanīja, ka viena mašīna griežas. Apstājusies brīdī, kad pirmā mašīna apstājās. Normālā gaitā šķērsoja pārbrauktuvi. Kad viena mašīna pabrauca garām, paātrinājusi gaitu. Uzbraucošā mašīna brauca no labās puses, redzējusi mašīnas lukturus. Saņēmusi triecienu, nokritusi uz muguras, sāpēja kakls. Samaņu nezaudēja. Pienāca meitene un paskaidroja, ka neesot viņu redzējusi un, ka viņai ir 2 bērni. Sanitārs teicis, ka atbraucis viņas radinieks, taču tas nebija viņas radinieks. Nav teikusi apsūdzētajai, ka pati ir vainīga. Viņai konstatēja 1., 2. kakla skriemeļu loku lūzumus, deguna kaula lūzumu, pārsistu lūpu. Pašlaik turpina ambulatoru ārstēšanu, vingro. Strādā algotu darbu. Vērsusies pie apdrošinātāja, iesniegusi nepieciešamos dokumentus. Pašlaik apmaksa nav veikta, jo ir nepieciešams tiesas galīgais nolēmums.

Liecību pārbaudē uz vietas cietusī norādīja ka, vieta, kur gaidīja atļaujošo luksofora signālu, atrodas pie krustojuma uz trotuāra 3,7m līdz Graudu ielas brauktuvei, pie Graudu ielas nama nr. 56. Norādīja, ka uzbraukums notika uz Vienības gatves regulējamās gājēju pārejas 12 m no Vienības gatves brauktuves kreisās malas, skatoties no Irbenes ielas puses Batas ielas virzienā, un 3,7 m no Graudu ielas brauktuves. (lietas 47.lapa).

Liecinieks/pers. J/ tiesā liecināja, ka notikuma dienā, konkrētu datumu neatceras, stāvējis pie gājēju pārejas, uz Vienības gatves pie luksofora. Blakus viņam stāvēja sieviete. Gājēji šķērsoja gājēju pāreju. Brīdī, kad pagriezies uz citu pusi, dzirdējis sadursmes skaņu un sievietes kliedzienu. Tas bija Graudu ielas un Vienības gatves krustojumā. Mašīna griezās pa kreisi, no Graudu ielas puses. Cietusī gāja pie zaļā luksofora gaismas, pēc sadursmes mašīna apstājās 6-10 metrus no luksofora. To precīzi noteicis, jo tur ir zaļā zona. Sadursmes brīdi neredzēja. Pēc sadursmes cietusī neatradās uz gājēju pārejas. Viņš un vēl viens vadītājs, piegājis pie cietušās, izsauca ātro neatliekamo palīdzību. Shēmā attēlota automašīnas atrašanās vieta. Piedalījies liecību pārbaudē uz vietas, kurā norādīja, ka vieta, kur viņš atradās uzbraukuma gājējam brīdī, atrodas uz trotuāra veikala "Super Netto" pusē pie krustojuma, 2,1 m līdz Vienības gatves brauktuvei un 2,1 m līdz Graudu ielas brauktuvei. Norādīja, ka sieviete – gājēja nokrita uz Vienības gatves brauktuves labās joslas, skatoties Ozolciema ielas virzienā, 2,8 m no brauktuves labās malas un 11,2 m no iedomātās līnijas, kas savieno apmaļu noapaļojumu vietas uz Graudu ielas pie krustojuma. Pašu uzbraukuma brīdi /pers. J/ neredzēja. Kad pagriezis galvu, redzēja, kā gājēja krita. Automašīna /TL marka/ pēc uzbraukuma apstājās pa vidu starp Vienības gatves kreiso un labo joslu

Ozolciema ielas virzienā, ar aizmugurējo daļu 6,9 m attālumā līdz gājēju pārejas apzīmējumam. (lietas 56.lapa).

Liecinieks/pers. N/ tiesā liecināja, ka par notikušo uzzināja no brāļa, kurš piezvanījis. Bijis 3 km attālumā, Torņkalnā, tāpēc aptuveni 10 minūšu laikā ieradies notikuma vietā, policija vēl nebija atbraukusi. /pers. D/ automašīna atradās kreisajā pusē, apmēram piecu automašīnu garumā no gājēju pārejas, bet neatliekamās palīdzības automašīna atradās labajā pusē. Cietusī jau atradās neatliekamās palīdzības automašīnā, bet /pers. D/ sēdēja savas automašīnas labajā sēdeklī, jo viņu izmeklēja ārsti. Neatliekamās palīdzības ārsti viņam palūdza pārvietot /pers. D/ automašīnu, lai tā netraucētu intensīvai satiksmei. Kad piegājis pie neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnas, dzirdējis, ka cietusī /pers. E/ saka, ka pati bijusi vainīga, pati izskrējusi automašīnai priekšā. To dzirdējis notikuma vietā apmēram 20 minūtes pēc negadījuma, neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīnā. Automašīnu novietojis aiz neatliekamās palīdzības automašīnas, cits neviens automašīnu nepārvietoja. /pers. D/ automašīna atradās priekšā neatliekamās palīdzības automašīnai. Neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīna stāvēja vietā, kas attēlota fotogrāfijā. Ja automašīna stāvētu citā vietā, tad citas mašīnas nevarētu izbraukt, jo /pers. D/ automašīnas durvis bija atvērtas. Shēmā neatliekamās medicīniskās palīdzības automašīna attēlota pārāk tālu, jo, kad tā nobrauca no ceļa braucamās daļas, automašīna iebrauca autobusa pieturvietā. Negadījuma vietā liecības nav sniedzis, liecināja vēlāk policijā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 1.punktu tika nolasītas liecinieka /pers. N/ sniegtās liecības pirmstiesas kriminālprocesā, kurās liecināja, ka 2015.gada jūnijā, precīzu datumu neatceras, braucis ar savu automašīnu BMW Rīgā, pa Graudu ielu Vienības gatves virzienā. Vienības gatves krustojumā ieraudzījis, ka krustojumā stāv brāļa /pers. P/ sievas piederošā automašīna /TL marka/. Ap plkst. 11.00 šķērsojis krustojumu, noparkojies DUS "Neste" /pers. D/ neko nevarēja paskaidrot, ārsts paskaidroja, ka ir notriekts gājējs. /pers. D/ automašīna, kad pie tās piegājis, atradās uz Vienības gatves kreisās joslas Ozolciema ielas virzienā, apmēram 3 vieglo automašīnu korpusu attālumā no gājēju pārejas apzīmējuma, līdz automašīnas /TL marka/ aizmugurējai daļai. Ātrā medicīniskā palīdzība stāvēja iebrauktuvē, "kabatā". Pēc ĀMP lūguma pārdzinis /pers. D/ automašīnu pa labi uz "kabatu", kur atrodas pietura. Pēc 10 minūtēm piebrauca policija un teica, ka nevajadzēja pārvietot /pers. D/ automašīnu. Atbraucot brālim /pers. P/, aizbraucis. Pašu uzbraukuma brīdi neredzēja, jo braucis garām vēlāk. (lietas 43.,45. lapa). Papildus tiesā paskaidroja, ka liecinājis, ka negadījuma vietai braucis garām nejauši, jo policija lūdza paskaidrot to, ko atceras no brīža, kad piebraucis pie /pers. D/. Varbūt tāpēc nav teicis, ka par notikušo uzzinājis no brāļa. Nesaskata pretrunas savās liecībās, jo policijā teicis, ka /pers. D/ automašīna atradās 3-4 automašīnu garumā no gājēju pārejas. Policists pats ierakstīja, ka automašīna atradās 3 automašīnu garumā.

Ar 2015. gada 16. jūnija ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokolu Nr.EZ 295684 apstiprinās, ka satiksmes negadījums – uzbraukums gājējai notika 2015.gada 16.jūnijā ap plkst.9.35 Rīgā, Vienības gatves – Graudu krustojumā, ar transporta līdzekli /TL marka/, v.n.z. /TL numurs/, kuru vadīja /pers. D/. (lietas 8.lapa).

Ar neatliekamās medicīniskās palīdzības izsaukuma kartē fiksētajām ziņām apstiprinās, ka nevis /pers. D/, bet garamgājējs /pers. J/ izsaucis neatliekamo medicīnisko palīdzību CSNg cietušajai /pers. E/. Cietusī stacionēta. (lietas 76. -77. lapa).

Telefonogrammas apstiprina to, ka 2015. gada 16. jūnijā ceļu satiksmes negadījumā ir cietusi /pers. E/, kas ievietota 7.slimnīcā ar diagnozi: divu kakla skriemeļu lūzums, galvas trauma, vaļēja zoda un pieres brūce, labā augšdelma, kreisās potītes un krūšu kurvja sasitums. /pers. D/ atteikusies no hospitalizācijas. (lietas 9.-10.lapa).

Ar 2015. gada 16. jūnija apskates protokolā fiksētajām ziņām apstiprinās, ka ceļu satiksmes negadījumu izraisīja /pers. D/, vadot transporta līdzekli /TL marka/, v.n.z. /TL numurs/, kuram uz motora pārsega, virs labā luktura konstatēts skrāpējums. Citi bojājumi nav konstatēti. Veikta fotogrāfēšana, fotofiksācijas pievienotas lietai. (lietas 19.-22.lapa).

Rīgas Domes Satiksmes depatamenta izziņa par luksoforu darbību Vienības gatves un Graudu ielas krustojumā apliecina, ka minētajā krustojumā 2015. gada 16. jūnijā no plkst. 09.45 līdz 10.00 luksoforu objekta darbībā bojājumi nav konstatēti. (lietas 66.-69.lapa).

Ar tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumu Nr.23-2203 pierādīts, ka cietušajai /pers. E/ nodarīti smagi miesas bojājumi, kas bīstami cietušās dzīvībai. /pers. E/ konstatēti sekojoši miesas bojājumi: sejas sasitums ar zemādas asinsizplūdumu, ādas nobrāzumu pieres rajonā, brūcīti deguna saknē, sistu brūci zoda rajonā, deguna kaula lūzumu; 1. un 2.kakla skriemeļu loku lūzumi, 2.kakla skriemeļa ķermeņa lūzums. Minētie miesas bojājumi varēja rasties 2015. gada 16. jūnijā, cietu – trulu priekšmetu iedarbības rezultātā, iespējams, lēmumā norādītajos CSNg apstākļos. (lietas 72.- 73. lapa).

Tiesas sēdē apsūdzētā /pers. D/ liecināja, ka negadījuma dienā, aizvedusi bērnus uz bērnudārzu, pēc tam braukusi uz veikalu "Maxima" Vienības gatvē. Izbraukusi no krustojuma Graudu ielā uz Vienības gatvi. Kreisajā pusē bijis sastrēgums. Viņas automašīnai priekšā stāvēja kravas automašīna, kura uzsāka kustību pie zaļās gaismas. Kad sāka mirgot dzeltenā gaisma, kustību uzsākusi viņa. Braukusi ar 30 km stundā. Uz gājēju pārejas bija divi gājēji, tie šķērsoja brauktuvi no kreisās puses. Ieslēgusi pagrieziena gaismas, paskatījusies pa labi, un tad notika negadījums. Pirms nogriezties pa kreisi, pārliecinājās, vai uz gājēju pārejas nav cilvēki. Cietušo uz gājēju pārejas neredzēja. Negadījums notika aiz gājēju pārejas. Iespējams gājēja ātri skrēja vai stāvēja starp joslām. Uzbraukums gājējai notika ar priekšējo labo spārnu. Uzreiz apstājusies, ieslēdza avārijas gaismas, izkāpusi no automašīnas un ieraudzīja, ka pie priekšējā riteņa gulēja sieviete. Piegājusi pie cietušās sievietes, uzsāka sarunu. Cietusī teica, ka pati bija vainīga, nekas nav noticis. Izsauca neatliekamo medicīnisko palīdzību, kas piebrauca tuvāk cietušajai, pie ceļa zīmes. Viņas mašīna stāvēja kreisajā pusē. Pašai palicis slikti, tika pārsēdināta pasažieru sēdeklī, iedeva nomierinošas zāles. Atbrauca vīra brālis /pers. N/ un automašīnu pārvietoja. Pratināšanas laikā šādas liecības nesniedza, jo negribēja iesaistīt /pers. N/ notikumā.

Liecību pārbaudē uz vietas /pers. D/ norāda, ka vieta, kurā viņa apturēja savu vadīto automašīnu, lai dotu ceļu gājējiem atrodas Vienības gatves un Graudu ielas krustojumā 4,7 m attālumā no iedomātās līnijas, kas savieno ietvju malas noapaļojumu vietās pie Vienības gatves gājēju pārejas un 4,8 m attālumā no iedomātās līnijas, kas savieno ietvju malas noapaļojumu vietas pie Graudu ielas gājēju pārejas. Norādīja, ka uzbraukums gājējai notika uz Vienības gatves brauktuves Ozolciema ielas virzienā starp labo un kreiso braukšanas joslu 22,2 m attālumā no iedomātās līnijas, kas savieno ietvju malas noapaļojumu vietās pie Vienības gatves gājēju pārejas, un 11,5 m attālumā no Vienības gatves brauktuves kreisās malas. Pievienota shēma un fotoattēlu izdruka. (lietas 53.-55.lapa).

Pārbaudot un izvērtējot pierādījumus tiesas izmeklēšanā, tiesa uzskata, ka apsūdzētās vaina izvirzītajā apsūdzībā pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas pierādīta pilnībā ar liecinieka /pers. J/ liecībām, kurš liecināja, ka sadursmes brīdi nav redzējis, taču izdzirdējis sadursmes skaņu un sievietes kliedzienu. Viņš un cita gājēja stāvējuši uz Vienības gatves pie luksofora. Cietusī gājusi pie zaļā luksofora gaismas. Arī cietusī liecināja, ka Vienības gatvi šķērsojusi pie zaļās gaismas, gājusi tuvāk gājēju pārejas kreisajai malai. Viena automašīna palaida gājējus, turpināja šķērsot brauktuvi, bet no kreisās puses, no Graudu ielas, pagriežoties uz Vienības gatvi, izbrauca automašīna un notrieca viņu.

Tiesa secina, ka liecinieka /pers. J/ un cietušās /pers. E/ liecības ir konsekventas, tajās nav saskatāmas pretrunas.

Tiesa uzskata, ka lietā ir apšaubāma liecinieka /pers. N/ un apsūdzētās liecība par to, ka cietusī /pers. E/ teikusi, ka pati bijusi vainīga, jo izskrējusi automašīnai priekšā. Tiesas sēdē cietusī norādīja, ka šādus vārdus nav teikusi, savukārt pati apsūdzētā notikuma vietā viņai paskaidrojusi, ka cietušo nav redzējusi. Tiesa neuzskata, ka cietusī būdama brīdināta par kriminālatbildības iestāšanos sniedz nepatiesu liecību, lai apmelotu agrāk nepazīstamo /pers. D/. Tiesa uzskata, ka liecinieks /pers. N/ sniedzot nepatiesu liecību, vēlas palīdzēt sava brāļa sievai izvairīties no atbildības un soda par izdarīto noziegumu.

Neskatoties uz to, ka no apsūdzētās puses ir strīds par to, ka uzbraukums nenotika uz gājēju pārejas un to, ka apsūdzētās automašīnu pēc mediķu lūguma, pārvietoja /pers. N/, tiesa uzskata, ka šis fakts neietekmē lietas apstākļus, jo primāri ir tas, ka gājēja /pers. E/ gāja pie atļaujošā zaļā signāla, proti, viņa gāja tuvāk gājēju pārejas kreisajai pusei, tāpēc varbūt viņa arī pārgāja kādu 0,5-1 metru uz kreiso pusi, tomēr tas neko neietekmē, jo apsūdzētajai ir inkriminēts arī Ceļu satiksmes noteikumu 113.pants - šķērslis, kas apsūdzētajai bija jāredz.

Apsūdzētajai izvirzītā apsūdzība pierādās ar pašas apsūdzētās sniegtajām liecībām, kurās viņa liecina, ka nav ieraudzījusi gājēju.

Ja apsūdzētā persona un aizstāvība apšauba uzbraukuma vietu, gājējas trajektoriju un to, ka apsūdzētās automašīna tika pārvietota pēc neatliekamās medicīniskās palīdzības ārstu lūguma, kuri netika nopratināti tiesā, tad bija iespējams lūgt tiesu iegūt pierādījumus. Konkrētajā gadījumā ne apsūdzētā, ne viņas aizstāvis nav lūguši tiesu uzaicināt neatliekamās medicīniskās palīdzības darbiniekus un noskaidrot, vai neatliekamās palīdzības transportlīdzeklī netika veikti video uzņēmumi.

Krimināllikuma 260.pantā paredzētā noziedzīgā nodarījuma dispozīcija ir blanketa, tāpēc, kvalificējot nodarījumu pēc šā panta, precīzi jānorāda, kādi tieši Ceļu satiksmes noteikumi vai transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumi ir pārkāpti vainīgā darbības vai bezdarbības rezultātā.

Ceļu satiksmes noteikumu un transportlīdzekļu ekspluatācijas noteikumu pārkāpšana ir kriminālsodāma, ja vainīgā darbības vai bezdarbības rezultātā ir nodarīts kaitējums cietušā veselībai vai dzīvībai un starp nodarījumu un kaitīgajām sekām konstatēta cēloņsakarība.

Izvērtējot tiesas sēdē pārbaudītos pierādījumus, tiesa secina, ka ar savām darbībām apsūdzētā /pers. D/ pārkāpa "Ceļu satiksmes noteikumi" 4.punkta prasības, kas noteic, ka Ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības; pārkāpa 10.punkta prasības, kas noteic ka ceļu satiksmes dalībniekiem un citām personām jārīkojas tā, lai neradītu satiksmei bīstamas vai satiksmi traucējošas situācijas un nenodarītu zaudējumus. Pārkāpa arī Ceļu satiksmes noteikumu 38.4. punkta prasības, kur noteikts, ka transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums darīt visu iespējamo, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, it sevišķi mazāk aizsargātie (gājēji un velosipēdu vadītāji); pārkāpa 113.punkta prasības, kur noteikts, ka, ja izveidojas ceļu satiksmei bīstami šķēršļi vai citas briesmas, kuras transportlīdzekļa vadītājs spēj pamanīt, viņam jāsamazina braukšanas ātrums vai pilnīgi jāaptur transportlīdzeklis, vai, neradot bīstamību citiem ceļu satiksmes dalībniekiem, šķērslis jāapbrauc. Apsūdzētā arī pārkāpa "Ceļu satiksmes noteikumi" 138.punkta prasības, kas noteic, ka nogriežoties pa labi vai pa kreisi, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš gājējiem, kas šķērso to brauktuvi, kurā viņš nogriežas, un velosipēdu vadītājiem, kuru ceļu viņš šķērso.

Minētie /pers. D/pieļautie Ceļu satiksmes noteikumu 4.p., 10.p., 38.4.p., 113. p. un 138.p. prasību pārkāpumi bija tiešā cēloniskā sakarībā ar notikušo ceļu satiksmes negadījumu un tā rezultātā iestājušām sekām – /pers. E/ gūtajiem smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami cietušās dzīvībai.

Tiesa, novērtējot iegūtās ziņas par faktiem pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz tiesas izmeklēšanā vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, atzīst tos kā ticamus un pieļaujamus, attiecināmus uz konkrēto kriminālprocesu, kā arī pietiekamus, lai konstatētu pierādīšanas priekšmetā ietilpstošos juridiski nozīmīgos faktus, kas veido Krimināllikuma 260.panta otrās daļas kvalifikāciju.

Pēc lietas materiālu pārbaudes tiesai nav šaubu par apsūdzētās vainu, ka /pers. D/, vadot transportlīdzekli, pārkāpa Ceļu satiksmes noteikumus, kā rezultātā nodarīja cietušajai smagus miesas bojājumu. Apsūdzētās/pers. D/ darbības ir kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 260.panta otrās daļas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.pantu, nosakot soda veidu apsūdzētajai, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, apsūdzētās personību. Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 7.panta ceturto daļu un 10.pantu, tiesa noskaidrojusi, ka apsūdzētā izdarīja smagu noziedzīgu nodarījumu. /pers. D/ apdraudējusi ne vien satiksmes drošību, kas uzskatāma par izskatāmā noziedzīgā nodarījuma tiešo objektu, bet arī cilvēka dzīvību un veselību, kas ir šī noziedzīgā nodarījums otrs objekts.

Par apsūdzētās /pers. D/ personību noskaidrots, ka viņa dzimusi /datums/, Rīgā, Latvijas Republikas pilsone (lietas 31.lapa.), precējusies, apgādībā divi mazgadīgi bērni (lietas 150., 151.lapa), ar vidējo izglītību, strādā SIA "/Nosaukums/" par pavāra palīgu, ikmēneša ienākumi 550-600 EUR, nav reģistrēti administratīvie pārkāpumi, agrāk nesodīta (lietas 31.lapa).

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.pantu un 48.pantu, tiesa apsūdzētajai nekonstatē atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā, kas bija spēkā līdz 2015.gada 3.decembrim noteikts, ka par Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz desmit gadiem.

Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcija spēkā esošā redakcijā nosaka, ka par Krimināllikuma 260.panta otrā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz astoņiem gadiem, atņemot transporta līdzekļa vadīšanas tiesības uz laiku līdz pieciem gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otro daļu, likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās [..]. No minētajām likumu normām tiesa secina, ka Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā sankcija spēkā esošajā redakcijā ir labvēlīgāka personai, jo tajā norādītais pamatsods, kuru var piemērot, ir vieglāks nekā līdz 2015.gada 3. decembrim spēkā esošajā Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā.

Nosakot sodu apsūdzētajai tiesa ņem vērā, ka soda mērķis ir ne tikai sodīt, bet arī atjaunot taisnīgumu, aizsargāt sabiedrības drošību, resocializēt sodīto personu, atturēt citas personas no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Soda mērķis ir sasniedzams ar saprātīgiem un demokrātiskiem līdzekļiem, katrā no gadījumiem izvērtējot apsūdzētā vainu un attieksmi pret nodarījumu, sociālo stāvokli, sabiedrisko bīstamību un to, vai obligāta un kategoriska brīvības atņemšanas soda piemērošana ir galējais un nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai.

Nosakot soda veidu tiesa ņem vērā, ka /pers. D/ izdarītais noziedzīgais nodarījums saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta ceturtās daļas noteikumiem tā izdarīšanas laikā bija smags noziegums, par kuru likuma sankcijā vienīgais paredzētais sods ir brīvības atņemšana.

Ievērojot Krimināllikuma 35.panta otrajā daļā noteikto soda mērķi, tiesa uzskata, ka /pers. D/ nosakāms Krimināllikuma 260.panta otrās daļas sankcijā paredzētais pamatsods brīvības atņemšanas veidā nosacīti. Tiesai radusies pārliecība, ka apsūdzētā, sodu neizciešot, turpmāk spēs atturēties no prettiesisku darbību izdarīšanas, kas ir pamats Krimināllikuma 55.panta nosacījumu piemērošanai. Tiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā minētais sods ir nepieciešams un pietiekams, lai sodītu /pers. D/ par izdarīto noziedzīgo nodarījumu, kā arī lai panāktu, ka viņa un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas. Pēc tiesas ieskata /pers. D/ atrašanās brīvībā un godprātīgs darbs ir sabiedrībai būtiski lietderīgāks nekā brīvības atņemšanas sods, jo apsūdzētā tiesas noteiktajā pārbaudes laikā spiesta īpaši rūpīgi izvērtēt savu rīcību un pārdomāt viņas prettiesiskās darbības rezultātā iestājušās kaitīgās sekas. Pie soda noteikšanas tiesa tāpat ņem vērā, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts aiz neuzmanības. Ņemot vērā, ka apsūdzētā agrāk nav sodīta un faktiski savas darbības atzīst, tiesa uzskata, ka šim noziedzīgajam nodarījumam bija gadījuma raksturs un apsūdzētā /pers. D/, sodu neizciešot, turpmāk neizdarīs noziedzīgus nodarījumus. Tādēļ ir iespējama viņas notiesāšana brīvības atņemšanas sodu nosakot nosacīti.

Nosakot soda mēru tiesa uzskata, ka /pers. D/ ir sodāma ar brīvības atņemšanu uz diviem gadiem, nosacīti ar pārbaudes laiku uz diviem gadiem, kā to tiesu debatēs lūdza valsts apsūdzības uzturētājs un neiebilda cietusī.

Ievērojot to, ka apsūdzētajai nav reģistrēti administratīvie pārkāpumi, agrāk nav sodīta, apgādībā atrodas divi mazgadīgi bērni, tiesa atzīst, ka atbilstoši arī bērnu tiesībām un interesēm, nav atbalstāms valsts apsūdzības uzturētāja viedoklis par transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu /pers.

D/.

Piemērotie drošības līdzekļi – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts /pers. D/ atceļami pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Apsūdzētās/pers. D/ aizstāvībai pirmās instances tiesā sākotnēji tika nodrošināta zvērināta advokāta palīga R.Stumberga aizstāvība, par ko no valsts budžeta līdzekļiem kopumā jāizmaksā 57,68 EUR (piecdesmit septiņi euro un sešdesmit astoņi centi), bet saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu, 368.panta pirmo daļu, sprieduma labprātīgas neizpildes gadījumā 30 dienu laikā no sprieduma stāšanās spēkā, šie procesuālie izdevumi pilnā apmērā piedzenami no apsūdzētās.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, 520.pantu, 527.pantu, 528.pantu un 529.pantu, tiesa

nosprieda

/pers. D/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 260.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55.pantu, brīvības atņemšanas sodu /pers. D/ noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

/pers. D/ piemērotos drošības līdzekļus – uzturēšanās noteiktā vietā un aizliegums izbraukt no valsts, atcelt pēc sprieduma spēkā stāšanās.

Piedzīt no /pers. D/ par labu valstij EUR 57,68 (piecdesmit septiņus euro un sešdesmit astoņus centus) par advokāta palīga R. Stumberga sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā, nosakot termiņu sprieduma labprātīgai izpildei — 30 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Iemaksas rekvizīti: Valsts kase, reģistrācijas Nr.90000050138, bankas kods TRELLV22, konta LV68TREL1060001239300. Maksājuma mērķis – procesuālie izdevumi krimināllietā Nr. 11520045515, nosakot 30 dienu termiņu tā labprātīgai izpildei pēc sprieduma spēkā stāšanās. Izdarītā maksājuma apliecinošā dokumenta oriģināls nekavējoties iesniedzams tiesas kancelejā.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā 10 (desmit) dienu laikā, pēc dienas, kad kļuvis pieejams pilns tiesas nolēmums, iesniedzot Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā apelācijas sūdzību vai protestu.

Pilns spriedums pieejams 2016.gada 3. novembrī.

Tiesnese **I.Vanaga**